

ALBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Țare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	△ P. Dulfu
G. Coșbuo	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▽ C. C. Pop.-Tașcă.

O RUGĂMINTE ABONAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Din existența de 9 ani a revistei «Albina» s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru viața de toate zilele a fiecărui cetățean. Prin sfaturile ce ea dă, ea și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericultură, etc., ea este un bun sfătuitor în ori ce împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, desvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte 3 luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

6 » » » 3,—

» » 1 an » 6,—

Asemenea am făcut *volume legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar persoanele cari vor să dăruiască cărți de premii la copii să ia revista «Albina».

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un călduros apel Domnilor învățători și îi rugăm a recomanda revista «Albina» între cărțile de premii.

Toate cererile trebuie să însoțească de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala revistei.

LICITAȚIUNI

În ziua de 6 Iunie 1906, orele 10 a. m. se va ține la Eforie, bul. Elisabeta, București, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea terenului Eforiei de pe bul. Ghika din Sinaia, pentru jocul de Tennis pe termen de un an.

Garanție pentru admitere la licitație lei 50.

Supra oferte și oferte condiționate nu se primesc.

În ziua de 9 Iunie 1906, orele 10 a. m., se va ține licitațiune pentru vânzarea obiectelor vechi, scoase din serviciu, precum: mobilier, articole de bucatărie, sticlărie, instrumente chirurgicale, etc.

Garanția provizorie va fi de lei 200.

Ofertele vor fi timbrate cu 30 bani și închise în plicuri.

La 21 Iunie 1906, orele 10 a. m., se va ține licitație pentru 90 stânj. cubi lemne de foc necesari Spitalului Ploiești, în exercițiul 1906 — 1907.

La 22 Iunie 1906, orele 10 a. m., asemenea pentru: 850 stânj. cubi lemne de foc, din cari 350 stj. cubi sau 2.800 steri pentru Ospiciul Pantelimon, iar 500 stj. cubi sau 4.000 steri pentru ospiciul, necesari în exercițiul 1906—1907.

La 23 Iunie 1906, orele 10 a. m., asemenea pentru 1.200 stânj. cubi lemne de foc sau 9.600 steri, din care 350 stânj. cubi sau 2.800 steri la Spitalul Colțea; 350 stj. cubi sau 2.800 steri la Spitalul Filantropia; 300 stj. cubi sau 2.400 steri la Spitalul Colentina și 200 stj. cubi sau 1.600 steri la Spitalul de Copii, necesari în exercițiul 1906—1907.

Orice informațiuni se pot lua la serv. Domenial Secția Bunurilor, în toate zilele și orele de lucru. Licitația se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
' ' ' 6 luni ' 3 | Un număr. 15 bani

Pentru anunsuri 1 leu linia. Măsa publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

M. S. Regele mulțumește poporului.— G. Coșbuc, Academia Română.— N. Neulaescu și G. Stoinescu, Câteva feluri de ulei.— M. Sudoveanu, Rădăsenii și sărbătorirea Sf. Mercurie.— T. Anastasiu, Câteva cuvinte despre întreținerea plantațiilor de vițe americane.— Maior S. Leonte, Intocmirile gospodărești ale armatei.— R., Cum se prind elefanții în India.— V. S. Moga, Lucrările agricole în luna Iunie.— Cronica săptămânii.— Bibliografia.— Lista oficială a loteriei Peleşul și Vârful cu dor.

Ilustrațiuni: Uleiul cu caturi sau vertical.— Uleiul Dadant-Blatt.— Mitropolii primați ai României, Mitropolii Moldovei și Sucevei și doi din Episcopii eparhioți cei mai însemnați, azi încetați din viață, din timpul Domniei de 40 ani a M. S. Regelui Carol I.— Elefanți prinși și legați.— Vacă bună de lapte.

M. S. Regele mulțumește Poporului.

Pentru dragostea, respectul și mărturiile de credință pe cari poporul român le-a arătat M. S. Regelui, Suveranul a binevoit să-și arate mulțumirea Sa printr'o scrisoare adresată d-lui Președinte al Consiliului de miniștri.

Iată acea scrisoare:

Scumpul Meu președinte al consiliului,

Implinirea celor 40 ani ai domniei Mele și celor 25 dela proclamarea Regatului a fost sărbătorită în chip vrednic, de Tara întreagă.

În această solemnă împrejurare nu puteam primi o mai dulce răsplată a muncii vieții Mele, ca aceste mișcătoare mărturisiri de credință ale scumpului Meu popor, care Mă înconjoară și Mă întărește cu dragostea sa necurmată.

Din căminele românești cele mai îndepărtate, de peste hotare, ca și din iubita Mea Capitală, Mi-a venit același răsunet de bucurie și de mulțumire, care a cuprins toate sufletele și a înviorat toate gândurile.

Această falnică și impunătoare manifestație învederează că întregul neam românesc prefuește roadele ce a cules în răs-

timpul îndelungatei Mele domnii și că este pătruns de grațitudine pentru bine-cuvântările ce Proniea dumnezească a revărsat asupra Țării.

Neuitate vor rămâne aceste zile de serbare patriotică care a consfințit unirea nedespărțită dintre Popor și Regele său. Neștearsă va fi d'asemenea recunoștința ce coprinde sufletul Meu înduioșat mai întâi către A Tot-Puternicul, care Ma învrednicit să văd asigurate destinele acestei Țări încredințate Mie, și apoi către scumpul Meu popor, care a răspuns cu atâta credință și iubire la dragostea Mea și a Reginei.

Dorința Noastră ar fi de a mulțumi fie-căruia în parte; în nepuința de a o îndeplini, te rog, scumpul Meu președinte al consiliului, să fii căldurosul interpret al simțimentelor Noastre de recunoștință pe lângă toți, mai ales pe lângă iubiiții Noștri țărani și orașeni cari n'au putut lua parte la Serbările Capitalei, dar cari au fost aproape de Noi cu gândul și cu sufletul în aceste zile de mândrie și de bucurie națională.

Primește te rog, în această fericită împrejurare, încredințarea stimei și afecțiunei ce-ți păstrez.

CAROL.

București în 16 Maiu 1906.

ACADEMIA ROMÂNĂ (1)

IV.

Orice persoană are dreptul să facă Academiei comunicații, să ceară să i se publice lucrările — dacă i se găsesc vrednice — între lucrările membrilor Academiei, în Anale, are dreptul să ceară ajutoare dela Academie spre a-și tipări scrierile și are dreptul de a concura să ia un premiu. Oricine, dar numai cu cărți românești Cărților străine, într'alte limbi, li se dau ajutoare, când ele se referă la Români ori la țara și viața noastră.

Premiile Academiei sunt multe, afară de două, pe cari le dă statul prin Academie și se numesc unul «Eliade-Rădulescu», celălalt «Lazăr», toate celelalte poartă numele fondatorului lor.

Unele se dau în fiecare an. Acestea sunt cele două ale statului, de câte 5.000 lei fiecare, a lui Năsturel-Herescu de 4 mii — care într'al patrulea an devine de 12 mii de lei — două premii Adamachi de câte 5.000 lei.

(1) Vezi No. 33.

Altele la doi ani odată. Premiul Neuschotz de lei 1.500—2.000. Acesta e premiu a cărui sumă variază.

La 3 ani odată, premiul Bodescu de 1.500 lei, premiul I. Carp de 7.000 lei.

La 4 ani se dă premiul Alina Stirbei de 7.500 lei, premiul San-Marin de 2.000 lei.

Mai sunt apoi premiile Cuza de zece și de șase mii de lei, Hagi Vasile de 5.000 lei, At. Fătu de 3.000 lei, al asociațiunii craiovene de 1.500 lei și Lecomte de Noüy cu sumă variabilă, cari se dau la cinci ori la mai mulți ani odată.

Un premiu al statului, apoi a lui Năsturel și cel de 4 și cel de 12 mii și unul din cele două ale lui Adamachi. Aceste trei premii se dau pentru cărți tipărite cu conținut de orice natură, fie știință, fie nuvele, poesii, cărți de școală, etc. Toate celelalte însă se dau numai pentru scrieri cu subiect dat de Academie sau de însuși fundatorul premiului. Așa, bunăoară premiul Alina Stirbei se dă numai pentru cărți didactice, a lui Hagi-Vasile numai pentru scrieri referitoare la comerț, a lui Cuza numai pentru istorie și Geografie. Acestea sunt fixate prin testamente.

Iar Academia dă subiecte, după buna sa chibzuială pentru unul din premiile statului și pentru unul din cele 2 ale lui Adamachi. Academia a făcut ca unul dintr'ale statului să se dea pentru carte tipărită și unul pentru manuscris cu subiect dat. Intr'un an e premiul «Eliade» cu carte tipărită și «Lazăr» cu manuscris, iar în anul viitor e «Lazăr» cu carte tipărită și «Eliade» cu manuscris. Tot așa cu ale lui Adamachi.

Ale lui Adamachi sunt cele mai avantajoase premii pentru scriitorii literari cari încep a scrie sau nu sunt talente mai răsărite. Asta e din cauză că premiile acestea se pot împărți, în 2, 3 și 4 și în oricât, și așa pot câștiga mai mulți autori de-o dată. Și premiul Alina Stirbei se împarte. Celelalte nu. Când un premiu nu se dă nimănui, fie că n'a concurat nimeni la el (asta se întâmplă la premii cu subiecte date) sau că nu s'a găsit nici o lucrare vrednică de a fi premiată (cum s'a întâmplat cu marele premiu Năsturel la 1892 și 1900, și cum se întâmplă cu premiile Cuza, Alina Stirbei, A. Fătu și San-Marin cari nu s'au dat până acum nimănui), atunci premiul se capitalizează la fondul respectiv. Așa s'a format un fond «Eliade» și altul «Lazăr» numai din capitalizări, căci după raportul din anul trecut al secretarului general, în curs de 21 de ani, premiul «Lazăr» niciodată nu s'a dat în anul când eră cu subiect dat, deci dela 1884 până la 1905 nu s'a dat de 11 ori, premiul «Eliade» cu subiect dat a fost capitalizat de 9 ori.

În curs de 21 de ani, dela 1848 până la 1905, Academia a dat premii în valoare de 272.000 de lei. Și de ce merge, de ce dă și va da mai multe premii, pentru că unele sunt

de curând întemeiate, altele de-acum încep să se dea. În anul acesta, d. e. s'au întâlnit multe premii, în valoare de vr'o 47 de mii lei.

Am spus că ori cine are dreptul să concureze cu scrierile sale — numai în limba română — la premiile Academiei. Ceice concurează cu manuscrise, cu subiecte date, își trimit manuscrisele la Academie fără nume, cu un motto, până la 1 Iunie; iar ceice concurează cu cărți tipărite, până la 31 Octombrie. Se înțelege, a anului premergător, căci premiile se votează de Academie primăvara în sesiunea generală. Cărțile tipărite se trimit în 12 exemplare, pentru fiecare membru a secțiunii câte unul.

G. Coșbuc.

Câteva feluri de uleie (I)

II. Uleiele verticale.

Uleiele verticale sunt alcătuite din una sau mai multe lădițe, așezate una peste alta. Lada de jos, numită *trupul uleiului* are în ea faguri care slujesc numai de cuib, pentru creșterea puțului și strânsul proviziilor de iarnă. Ramele sunt mărunte și largi, ca să silească albinele să care în caturi mierea de recoltat. Lădițele care alcătuiesc caturile se potrivesc întocmai pe trupul uleiului, sau unele deasupra altora. În caturi se pun rame în care albinele grămădesc mierea de strânsură. Aceste rame au înălțime numai jumătate sau a treia parte a ramelor din cuib. Ele sunt dar foarte mărunte, ceea ce îngăduie albinelor să le umple repede cu miere.

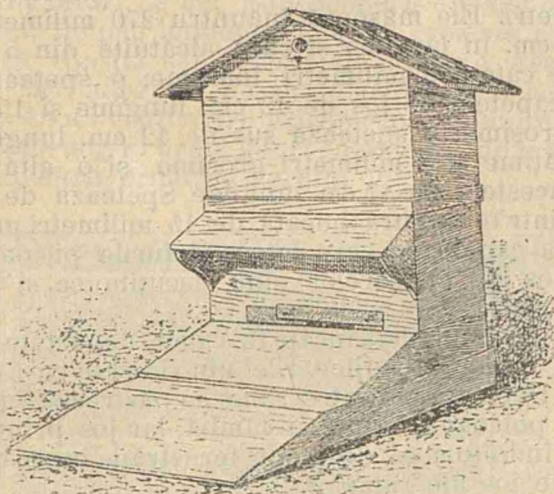
Intocmirea uleiului înalte are de țintă să despartă cu totul mierea de recoltat, de cuib,

Uleiele cu caturi se pot deosebi în două feluri: la unele trupul uleiului este destul de încăpător ca să coprindă puț și proviziile de iarnă, iar mierea din caturi se scurge; la altele trupul uleiului se face așa de mic, încât afară de puț nici un loc să nu rămână pentru miere în el; toată strânsura să fie grămădită în caturi, în rame mici numite secțiuni. Aceste uleie servesc numai pentru miere în faguri. De ele se slujesc cu deosebire stuparii englezi și americani.

Uleiul Dadant-Blatt. Uleiul vertical cel mai răspândit azi în Europa e cunoscut sub numele de *uleiul Dadant-Blatt* sau *Dadant-Bertrand*. El își trage obârșia din America, de unde și-a deschis drum în Europa dintru'ntâiu sub numele de *uleiul Dadant*. Un stupar elvețian, Ed. Bertrand, i-a adus câteva îmbunătățiri și i-a preschimbat ramele cu ale altui stupar anume Blatt, și la numirea lui i-a adăugat și numele,

(1) Vezi No. 33.

acestui, pe lângă acela al americanului Dadant. Noi vom arăta întocmirea uleiului Dadant-Blatt sau Dadant-Bertrand care, deși poartă două numiri, de fapt nu e decât unul și același ulei

Ulei cu caturi sau vertical.

Trupul uleiului e alcătuit din patru pereți încheiați întocmai ca și la uleiurile lungi sau orizontale, dar numai cu 12 rame și cu un singur urdiniș. Lumina din năuntru are 45 cm. în lungime, 45 cm. în lărgime și 32 cm. în înălțime. În peretele din față și în cel din spate se scobește în partea din năuntru a muchiei de sus, o lambă de $12\frac{1}{2}$ milimetri în lărgime și de $14\frac{1}{2}$ milimetri în înălțime, pe care se sprijinesc ramele. Peretele din spate e îmbrăcat cu un al doilea perete care trece mai în jos decât cel dintâiu cu 25 milimetri. Pe din afară, acest perete măsoară 345 milimetri înălțime. Peretele din față, dacă nu se îmbracă și el cu un alt perete, cel puțin se prinde pe din afara marginii de sus o stinghe de 50 cm. lungime, 5 cm. lărgime, 1 cm. grosime. Cei doi pereți din laturi, de câte 345 milimetri înălțime, au în muchia de jos și în partea din năuntru o lambă de 25 milimetri înălțime și 10 milimetri lărgime, care îmbracă fundul uleiului.

Fundul uleiului are o lărgime de 465 milimetri și o lungime de 57 cm. El iese cu 7 cm. înaintea urdinișului și se prelungește în jos cu o scândură de sbor înclinată, de 50 cm. de lungă și 25 cm. de lată.

În jumătatea dinspre perețele din spate, al fundului, se scobește o covățică de 6 milimetri adâncime, 385 mm. lărgime și 240 mm. lungime. În ea poate pune sirop sau miere de hrănit albinele la trebuință, ori apă pentru pregătirea

hranei puetului, la începutul primăverii, când albinele nu pot, din pricina răcelii, s'o aducă de afară. Apa și siropul se toarnă cu o pâlnie printr'o gaură înclinată, făcută în perețele din dărăt al uleiului.

Ramele se fac din speteze late de 25 milimetri și groase de 8 milimetri. Ele măsoară înăuntru 270 milimetri în înălțime și 42 cm. în lărgime și sunt alcătuite din 5 bucăți: 2 picioare de câte 293 milimetri înălțime; o spetează care le unește la capetele de jos de 42 cm. lungime și 15 milimetri lățime și grosime; o spetează sus de 42 cm. lungime, de 25 milimetri lățime și 8 milimetri grosime, și o altă spetează deasupra acesteia de 47 cm. lungime. Speteaza de sus poate fi făcută dintr'o singură bucată de 15 milimetri grosime, cu scobitură la capete, în care intră vârfulurile picioarelor. Capetele de jos ale picioarelor sunt ascuțite ca și la ramele uleiului Layens.

În uleiul Dadant-Blatt încap 12 rame, depărtate de 37 milimetri, din mijloc în mijloc. Ele vin ridicate cu 15 milimetri dela fund. Depărtarea dintre rame se păstrează sus prin cue în chip de potcoavă bătute în lambă; iar jos printr'o sârmă groasă cu îndoituri ca dinții de ferăstrău, între care intră spetezele de jos ale ramelor.

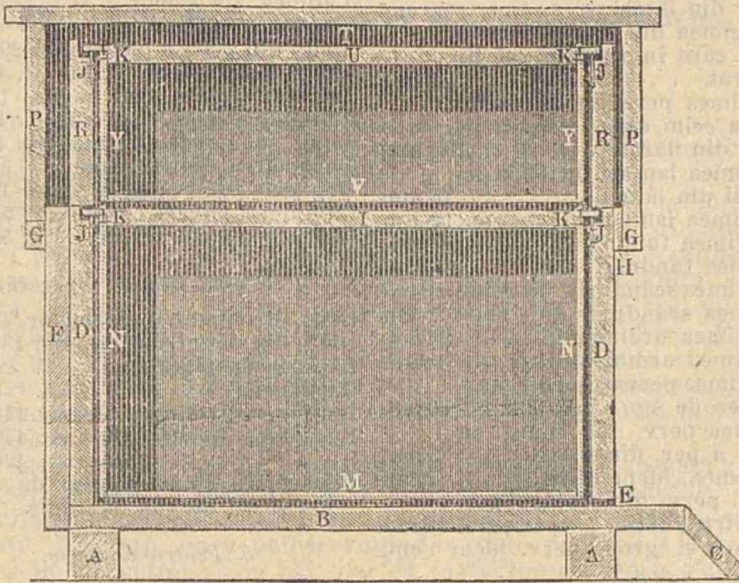
Ramele se acoperă cu o pânză groasă, vopsită sau ceruită pe o parte. Pânza are 53 cm. în lungime și 50 cm. lățime. Marginele ei trec peste muchiile pereților. La cercetarea stupilor, pânza se face sul, descoperind numai ramele pe care vrem să le vedem.

Urdinișul are o lungime de 22 cm. și o lărgime de 8 milimetri. El se poate mări și micșora cu ajutorul unei scândurele în trei colțuri, care stă înaintea lui.

Caturile sunt cutii fără fund și fără acoperiș, cu lumina din năuntru de 45 cm. lungime, 45 cm. lărgime și 167 milimetri înălțime. Peretele din nainte și cel din dărăt se fac de 25 milimetri grosime, iar cei din lături numai de 1 cm. În muchia de sus a păretelui din nainte și din dărăt se scobește câte o lambă la fel cu cele din trupul uleiului, de 12 milimetri lățime și 14 milimetri înălțime, pentru atârnarea ramelor. Pentru fiecare ulei cu caturi trebuiesc 2—3 cutii, sau chiar 4, după belșugul ținutului în miere. Când se așează pe un ulei, un cat, pânza se trece deasupra ramelor din el. Fiecare cat poate primi 12 rame, de aceeași lungime ca a celor din cuib, adică 42 cm. iar înălțimea numai pe jumătate, adică 135 milimetri. Ramele se fac din 4 speteze de 25 milimetri, lățime și 8 milimetri grosime. Picioarele se taie de 143 milimetri lungime, speteaza de jos de 42 cm. și cea de sus de 47 cm. Între ramele din cuib și cele din cat rămâne loc liber de 7 milimetri.

Acoperișul e o cutie de scânduri de 1 cm. grosime, cu două povârnișuri și cu marginile ieșite de 8—10 cm. împrejur. El

se potrivește pe trupul uleiului și pe ori care din caturi Iarna stă deadreptul pe ulei, iar vara pe caturi. Lumina din năuntru a acoperișului măsoară dinainte îndărăt 537 milimetri; în lături 502 milimetri; înălțimea la mijloc 27 centimetri și în lături 22 cm. Sub acoperiș începe un cat și un acoperământ de pae împletite de 4 cm. grosime, care se pune peste pânza vopsită sau ceruită de pe rame. Acoperișul îmbucă de 2 cm. marginea de sus a pereților și se sprijină pe un pervaz de un centimetru grosime, prins împrejurul uleiului și al caturilor. El are 2 găuri înainte și îndărăt, cu pânză de sârmă pentru primirea aerului

Uleiul Dadant-Blatt

D D. Păretele din nainte și din dărăt. E. Urdinișul. B. Fundul. E. Scândura de șbor. F. Peretele care îmbracă pe cel din dărăt. N M N. Rama. J J. Lamba. R R. Pereții caturii P P. Acoperișul. H. Stînghea paretelui din nainte. G G. Pervazul.

Așa îndeamnă pe dl Bertrand să se clădească acoperișul și caturile. Fabricanții de uleie fac însă cate pentru pereții caturilor de 25 milimetri grosime. Impejurul muchii de jos pun pervaz pe care îl lasă cu 2 cm. mai jos decât muchia ca să îmbuce pe din afară pereții uleiului. Tot astfel pun pervaz și la pereții acoperișului, cărora le dau numai 6 cm. înălțime în lături, și 16 cm. la mijloc. Acoperișul se așează atunci deasupra uleiului sau a caturilor

Pentru construcțiunea uleiului Dadant-Blatt se taie păreții din nainte și din dărăt, atât la stup cât și la caturi de 45 cm. lungime; iar cei din lături precum și acela care îmbracă păretele din dărăt de câte 50 cm. lungime.

Pentru cei ce voesc să-și clădească singuri acest ulei, dăm toate măsurile mai jos:

- 1. Pentru Trupul uleiului.*
Grosimea scândurilor	25 mm.	Idem a per. din lături	50 cm.
Lungimea din năutru	45 cm.	Loc liber între per. dinainte	al acoper. și al catului din el 1 cm.
Lărgimea din năutru	45 »	Idem dindărăt și al cat. din el	25 mm.
Înălțimea din năutru	32 »	Idem dinlături ai acop. și ai ca-	tului de sub el
Înălțimea lambei per. dinainte	și din dărăt		12 mm.
	14 $\frac{1}{8}$ mm		
Lărgimea lambei per. etc.	12 $\frac{1}{2}$ »		
- 3. Pentru ramele din trupul uleiului.*
Lungimea din afară a per. din	nainte și dindărăt	45 cm.	
Lungimea din afară a pereți-	lor din lături	50 cm.	
Lungimea din afară a perete-	lui care îmbracă pe cel din	dărăt	50 cm.
Înălțimea pereților din lături	și a celui care îmbracă pe	cel din dărăt	345 mm.
Înălțimea lambei de jos la pe-	reții din lături	25 mm.	
Lărgimea lambei de jos, etc.	12 mm.		
Lungimea fundului	57 cm.		
Lățimea fundului	465 mm.		
Lungimea scândurii de sbor	50 cm.		
Lățimea scândurii de sbor	25 cm.		
Lungimea urdinișului	22 cm.		
Lărgimea urdinișului	8 mm.		
Lungimea pervazului din mar-	gina de sus a per. dinainte	50 cm.	
Lățimea perv. din marg. de	sus a per. dinainte	5 cm.	
Grosimea, idem idem	1 cm.		
Lung. perv. dimprejurul per.	pentru susțin. acoperișului	50 cm.	
Lățimea și gros. perv. idem	1 cm.		
- 2. Pentru caturi.*
Gros. per. dinainte și dindărăt	25 mm.	
Idem din lături	1 cm.	
Lungimea dinăutru	45 cm.	
Lărgimea »	45 cm.	
Înălțimea »	167 mm.	
Lărgimea lambei	12 $\frac{1}{2}$ »	
Înălțimea lambei	14 $\frac{1}{2}$ »	
Lung. dinafară a per. dinaite	și dindărăt	45 cm.
Grosimea pereților din nainte	și dindărăt	25 mm.
Grosimea pereților din lături	10 mm.	
Lumina din nainte în dărăt	537 mm.	
Lumina în lături	502 mm.	
Înălțimea la mijloc	27 cm.	
» în lături	22 cm.	
Streașina ieșită împrejur . . .	8—10 »	
Înălț. cu care îmbracă pereții	uleiului	2 cm.
- 4. Pentru ramele din caturi.*
Lărg. din năutru a remelor.	42 cm.	
Înălț. din năutru a ramelor	135 mm.	
Lățimea spetezelor	25 mm.	
Grosimea	8 mm.	
Înălțimea dinafară a picioar.	143 mm.	
Lungimea spetezei de sus .	470 mm.	
» de jos	420 mm.	
Depărtarea dintre rândul de	jos și cel de sus de rame	7 mm.
- 5. Pentru acoperiș.*

Noi am dat aceste cifre foarte exact; dar la clădirea uleiului nu se poate căpăta niciodată măsura întocmai. Locul dintre pereții uleiului și rame poate varia între 6 și 8 milimetri; locul dintre fund și rame, dela 12—15 milimetri; între rândul de jos și cel de sus de rame, 6—8 milimetri. În caturi, ra-

mele se pot așeză până la depărtare de 42 milimetri din mijloc în mijloc, imputinându-li-se numărul la 10 sau 11.

Încăperea uleiului Dadant-Blatt e de 64.80 litri; iar îndinderea unei rame de 11,34 decimetri patrați.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

SCRISORI

— TRIMISE DE UN PRIETEN PRIBEAG —

Rădășenii și sărbătorirea sfântului Mercurie.

III.

Tot anul, Rădășanul n'are când să petreacă; odată, o singură dată petrece, ș'atunci cu strășnicie. Crăciunul, sărbătoare de odihnă; cele trei zile ale Paștelui o pregătire pentru ziua a patra, ziua cea mare a satului: Mercuria. Atunci e șgomot, se umple atunci tot satul de oaspeți poftiți și nepoftiți din tot ținutul și chiar de peste hotar; atunci și Ovreeii se pot plimba în voe pe ulițele satului, iar Rădășanul poate zice, privind-i, încă odată: O singură dată'ntr'un an se pot veselii și ei la noi, săracii!

Hramul bisericii lor pitice e sfântul Mercurie și sfânta Ecaterina; dar ei mai ales la sfântul Mercurie țin: pentru ei, ca și pentru cei vechi, sfântul acesta este stăpânul negustorului; lui îi aduc jertfă din munca lor, și către el își înalță glasul la vreme de nevoie.

Și iată că pe o vreme frumoasă, în sărbătoarea aceasta a primăverii, încep a curge dis de dimineață din toate părțile, spre livezile înflorite ale satului, șiraguri pestrice de oameni și de căruțe. Vin, vin, curg neîntrerupt din toate părțile; e o vieață o veselie pe culmi și pe căi, par'că toată lumea aceea s'a amețit de mai nainte de lumina strălucită a văzdubului și de mirosul curat al pământului jilav.

Dinaintea cârciumei celei mari din mijlocul satului, la Gherasim, negustorii veniți din Fălticeni își așează zorind tărăbi lungi cu tot felul de răcoritoare și de lucruri dulci. Supt un cort de pânză, repede înjghebat, vor putea orășenii bea și bere. Iar peste drum la scrânciob, alte pregătiri pentru hora cea mare a satului. Scrânciobul începe să se miște între buchete de verdeață, în fâlfâiri de stegulețe; în scaunele lui fac o zarvă nemaipomenită băieții: atâta au și ei, cele două ori trei ceasuri de dimineață. Gospodarii umblă în toate părțile dela case spre biserică, dela biserică spre case; pretutindeni e o furnicare însuflețită; strigăte, chemări răsună din depărtări, iar pe frânturile de drumuri pe culmi, se vede din mijlocul satului curgerea neconținută a oaspeților.

Ca înfloriri de spumă stau pretutindeni livezile neclintite în căldura potolită, în jurul caselor cu ferestrele răzând de veselie. Focuri ard în bătăture, gospodine umblă prâsnel în toate părțile.

«Uuu! Ileană-i!...» răsună cântător glasul unei femei, care stă dreaptă în prag, cu mâna strașină la ochi.

De departe un glas subțire răsună prelung, ca o înflorare printre livezi. Și glasul femeii iar pornește prelung:

«Spune cuscrei să ne'mprumute și sita cea deasă! uuu!»

Iar pe uliți străinii, oaspeții, încep a se îndesi, îndreptându-se deocamdată spre biserică. Acolo, după ce intri pe poarta scundă, dai deodată în șopronul larg sub care mese lungi stau întinse; iar în jurul lor o oaste întregă de săraci așteaptă praznicul. Biserica curată în mijlocul unei pajiști verzi; înăuntru mulți sfinți cu ochii albi și pe pereți zugrăvite caznele iadului; săteni în haine albe ascultă slujba cu cântări domoale, pe când în turnul scund clopotele sună adânc. Iar la o parte, lângă șopron, o minune a minunilor!

Arde un foc de un car de lemne supt un copac, pe niște pirostrii cât toate zilele așezată o căldare năstrușnică în care forfotește o mămăligă pentru șaizeci de săraci flămânzi, o mămăligă ca pentru vestitul Flămânzilă din poveste, la care mestecă în sudoarea frunții șase oameni cu un par uriaș înțepenit sus într'o ramură a copaciului. Gemând își încordează picioarele și brațele, suflând prin aburii fierbinți răsucesc parul, pe când un creștin cuminte așteaptă de departe c'o lopată în mână gata să tăpșească mămăliga. Se îndeamnă cu toții opintindu-se:

«Acu, mă! la dreapta! învârte, — așa!»

Iar lângă foc, de partea cealaltă, forfotesc niște oale cât niște putini, pline cu sarmale de cele mari cum numai la Rădășeni, la Mercurie, se fac: mari cât o căciulă și legate cu ață, ca să nu se fărîme. Pe pajiște, printre crucile cimitirului curat, în șopron o înghesuială și un murmur adânc de glasuri ca la iarmaroc.

Rânduri multe de meseni săraci se vor grămădi, vor rupe lacomi din mămăliga aurie și vor înghiți cu ochii holbați și cu fețele asudate din sarmalele gustoase. Neîntrerupt se vor perinda, căci în ziua aceasta Rădășenii fac praznic ca la o împărăție. Rânduri de haidăi se vor schimbă la mestecatul mămăligilor, pe când creștinul cel blajin le va tot tăpși cu lopata, și oale peste oale cu găluște vor curge din toate părțile satului.

«De pomană noi nu dăm peste an, zice Rădășeanul, dar acum dăm cu bielșug pentru trei sute de zile sterpe!»

t Ah! și la praznicele acestea se mănâncă strașnic, iubite priene! Am văzut pe un biet calic sarbăd, furișându-se a doua ară la masa lungă, și a treia oară, și a patra oară, și mănca șa de cumplit încât m'a coprins spaima; am crezut că moare! De-abia suflă când s'a sculat în sfârșit, a luat dintr'un colț o cofă de apă și a băut, și a băut!

Un gospodar îmi urmărea privirile. Imi zise zâmbind:

«L-am văzut! Sunt și alții ca el. De mulți ani ospătează așa la praznicul nostru... Mănâncă să-ți știe saț măcar pe patru săptămâni!»

Cu căldura amiezii crește și îmbulzeala pe ulița cea mare a satului. Negustorii cu prăvăliile înjghebate în fugă își vântură mâinile pe sus și strigă cât le ia gura: «Hai la limonadă, la răcoreală, — cinci bani două păhare!» — Iar lângă mine un Român mormăește:

«Apa aceea a lui, înroșită, nici în ciubote nu-i bună de pus!»

Alții strigă la portocale, alții bere, — și zarva crește, trăsuri

înaintează la pas prin mulțimea din ce în ce mai deasă. Incep a se vedeă și târgoveți împestrînd talazurile de haine albe; pălăriile cucoanelor tremură în toate părțile mănuchiuri de flori; se văd și tineri cu pălării ca niște ceaunașe în cap; și la toată mulțimea care trece, curge ca printr'o albie, un căluț ostenit, dintre hulubele căruței trase în șanț, privește cu ochii blânzi, cu ochi cari par'că își aduc aminte de vremuri ale tinereții. Incet clipește din ochi și-și tremură scurt pielea coastelor, unde o muscă s'a așezat c'o înțepătură.

Și lumea tot mai mult se îndeasă la această vestită prăznuire a Rădășenilor; pretutindeni es gospodari la porți și poftesc lumea mai aleasă ca să le facă cinstea să guste câteceva din ce-au pregătit. Și în toate casele curate ca niște cutii, cu clituri de zestre până'n grindă, cu nenumărate scorturi, cu ștergare în chip de fluturi pe pereți, într'o regulă și-o curățenie desăvârșită masa stă întinsă; cu mâinile în brău privește gospodarul la oaspeți, îi îndeamnă, ciocnește cu ei un păhărel de vin. Une-locuri, sub bolta copacilor, pe pajiștea verde, se grămădesc fețe mai simandicoase, și moș-Anghel, vestitul lăutar al Fălțicenilor, își drege glasul c'o lacrimă de Cotnari și începe a zice dulce cântece de inimă albastră.

Iar la scrânciobul care se învârte neîntrerupt suind și scoborînd și părechi de-ale Rădășenilor și pantalonari, a început hora marea și lungă horă domoală, care abia se mișcă în sunetul limpede al alăutei și'n zumbăitul cobzei. Nați și chipeși, cu ilice negre căptușite cu roș și cu cămăși albe fără flori, flăcăii toți au mustața ca vrabia; la hora aceasta tinerii n'au ce cătă. Iar fetele gătite, cu părul frumos așezat într'o cunună tare înflorită, cu salbe vechi de arginți, urmăresc privirile feciorilor, așteaptă o privire ușoară, abia zărită, ca să pornească, cu ochii plecați, să rupă mâinele prinse să se așeze la dreapta ori la stînga celui ce-a chemat-o. Și'ncet, încet, tot mai largă se face hora, neîntrerupt cîntă lăutarul două și trei ceasuri,—și jucătorii abia se mișcă privind lumea, par'că numai ca să privească și să fie priviți s'au prins de mână. Asta-i vestita horă a Rădășenilor,—horă cîntată dar nejuceată.

Din când în când scrânciobarii strigă pentru un flăcău care s'a așezat în scaun pe fata pe care dumnealui o dorește:

«Ileana lui Gavril al lui Toader Vasile Mazălu!

Și fata se desprinde din horă și cu pași mărunți, cu genele plecate, se îndreaptă spre scrânciob.

În vremea asta în uliță e o îmbulzeală nemaipomenită, negustorii de peste drum au răgușit. Scrânciobarii răcnesc cât ce pot câte patru odată:

«Hai la scaun! hai la scaun!»

Apoi isbucnind fioros:

«Maria lui Vasile Iordache Neculai Nastratin!»

O mulțime deasă, o mulțime pestriță care par'că nu se mai isprăvește. Cai după pălăriile cucoanelor, târgoveți strănsi între piepturi ca'n minghinele, săteni cu bunde de oae, cu obrazurile șiroid de sudoare; n'ai unde svârli un ac măcar! Muzică la horă, un cimpoi peste drum la crășmă, un taraf de lăutari într'o grădină aproape, altul mai departe, chiuituri de veselie,—și ca, într'un adânc acoperind totul, ca freamătul valurilor mării murmurul mulțimei.

E fără păreche serbarea aceasta a Rădășenilor, și dacă ai văzut-o odată, n'o mai uiți cât trăești : vezi atâtea lucruri, atâtea chipuri, auzi atâtea znoave, ascuți atâtea vorbe cu haz, în cât îți ajunge pe o mare bucată de vreme, ca și săracului care mânca să-i ție pe patru săptămâni măcar !

Și în asfințit, când tot se mai aud cântări prin grădini, când hora domoală a Rădășenilor tot mai încet se învârte, pe când la o crâsmă, deoparte, în tactul unei muzici iuți, aleargă în vârtej amețitor jocurile Bucovinenilor și ale muntenilor, oaspeții depărtați încep a părăsi satul ca o armie care curge neîntrecut prin pulbera aurie a amurgului, în răcnete prelungi, în murmurări adânci de glasuri.

Mulțimea curge, lumina aruncă lumini roșcate asupra grădinilor în floare și încet încet satul se golește, — încet încet va rămânea cu liniștea, pregătit pentru munca neîntreruptă care se pregătește pentru un an lung și greu.

Un Rădășan bătrân vorbește destul de fudul :

«Asta-i a noastră... Ce? în satul nostru se veselește un ținut. Da și bani ce cheltuim... thea! o groază...»

Zice ș'un oaspe din împrejurimi :

«Aha! de-acu pentru ce-au cheltuit, au a se văicăra un an de zile! La iarnă au să-și roadă unghiile ca să facă economie!..»

Iar un negustor din Fălticeni oftează :

«De-acu la anul, de-oiu ajunge!.. Totdeauna vin cu frică aici. Totdeauna mă gândesc să nu es părțit, vai de capul meu! E greu să fii negustor la așa oameni!»

Un calic râde cu poftă :

«La patru mese am stat și prin șapte ogrăzi am intrat... Mi-am făcut socoteală pe-un an de zile — că de venit la pomană peste an, nici vorbă, degeaba viu!»

Iar dascălul satului, care-i un fel de filosof, și care'n «economie» știe să ție căzaniile poporânilor, închee :

«Cine a venit la mine și-a ospătat, prieten mi-a fost! dar cei ce m'au uitat mi-au fost ca niște frați, săracii!»

Mihail Sadoveanu.

Câteva cuvinte despre întreținerea plantațiilor de vițe americane.

Bunul mers al plantațiilor de vițe americane sălbatice, destinate pentru producția port-altoilor, atârnă mai ales de mersul regulat a trei lucrări de întreținere : săpatul, plivitul și legatul.

Pământul să fie de la începutul primăverii arat și curățat de buruieni, altfel plantațiile vor suferi din cauzele următoare: tinerii lăstari nu-și vor putea lua avântul în desvoltarea lor, fiind copleșiți de burueni.

Având ca sprijin unele burueni, se vor încurcă și fiind fragezi și neîmpunțiciți, se vor rupe cu ușurință la orice lucrare.

Buruienile se vor hrăni pe socoteala lăstarilor americani, evoluția lor va suferi, și de la început vor crește mici și subțiri.

Perdere a apei înmagazinată în pământ și provenită din ploii, prin evaporare mai rapidă se va mări, plantația va suferi.

Plivitul trebuie făcut din vreme, când lăstarii au ajuns la o înălțime de 40—50 cm. Intârziindu-se cu această lucrare, lăstarii vor cădea jos pe pământ, se vor rupe cu înlesnire nu se vor hrăni îndeajuns, tendința sevei fiind a se urca în sus; fiind prea mulți pe butuc vor slăbi coardele lăsate pentru portaltoi atrăgându-le materile nutritive din butuc elaborate prin sevă; aceștia vor rămâne mici și subțiri și de aci stricarea viței.

Plivitul plantațiilor de vițe americane sălbătice constă în îndepărtarea lăstarilor de prisos de la fie-care butuc de viță, în mai multe rânduri, după starea de vegetație a viței. Se va ține compt de următoarele: Nu se va lăsa la un butuc decât 7—12 lăstari, după bogăția terenului și etatea plantației, lăsând mai puțini lăstari la plantațiile tinere și la cele prea vechi.

Se va căuta a se îndreptă în totdeauna lăstarii aflați în mijlocul butucului, fiind mai lipsiți de lumină și aer și în pericol de a fi înăbușiți de cei după margini, dintre aceștia se rup cei slabi și subțiri.

Copiii depărtați de pe lăstarii opriți se vor căuta a se tăia aproape de baza lor, căci rupându-se cu totul, aceasta va înlesni creșterea altora de la subțioara frunzei.

În cazul când butucul are putere și prea puțin lăstari, să se îngrijească copiii dați mai jos, care se vor lega de arac, formându-se coardele necesare.

Se va îngriji ca plivitul copililor să se facă din vreme și de atâtea ori cât e trebuință.

Se vor îndepărtă în totdeauna lăstarii ce vor da din nou din butuc, aceștia nu numai că sunt netrebuințicioși, dar se hrănesc pe socoteală lăstarilor opriți pentru formarea coardelor.

Legatul ca și plivitul trebuie făcut din vreme și la timp, după puterea și creșterea lăstarilor; contrariu, nefiind legați din vreme, aceștia se vor rupe și încurcă; așa fiind aerul și căldura, nu va putea circula prin ei și pe lângă că vor rămâne mici și subțiri coardele vor rămânea crude.

Ca legatul lăstarilor americani să fie bine făcut, trebuie să .ob servăm următoarele:

Să nu se lege prea strâns, mai ales legătura de sus, când lăstarul e în creștere.

Să nu se lege peste frunze

Să nu se ghemuiască coardele și nici vârfurile.

Să nu se rupă vârful coardelor întrerupându-se ast-fel creșterea, asemenea să se aibă grijă a nu se rupe nici coardele oprite.

Să nu se lege prea la vârf.

Să nu se distribue coardele împrejurul aracului care să pară îmbrăcat de coarde.

Să se lege strâns coardele în capul aracului când au ajuns la înălțimea lui rupându-se deasupra aracului.

(R. V.)

T. Anastasiu.

Mitropoliții Primați ai României, Mitropoliții Moldovei și Sucevei și doi din Episcopii eparhioți cei mai însemnați, azi încetați din viață, din timpul Domniei de 40 ani a M. S. Regelui Carol I.

(NB. In loc de Mitropolitul Neofit II, cum din eroare e trecut în clișeu, să se citească Mitropolitul Nifon).

Întocmirile gospodărești ale armatei.

I.

Armata, ca să poată merge bine și să răspundă cu bărbăție, când țara o va chema s'o apere de vrăjmași, are nevoie de o mulțime de fabrici și gospodării, așa de pildă : *Ierbării*, pentru a face iarba de trebuință pentru cartușe și ghiulele ; *Pyrotehnia*, pentru a face cartușele, gloanțele și ghiulele și a le încărcă cu praf ; *Arsenale*, unde se fac trăsuri de tot felul și mașinării pentru armată ; *Manutanțe*, pentru a face pâinea și pesmeții în timp de pace și războiu : *Ateliere* pentru îmbrăcămintea soldaților și altele.

Fabricile și gospodăriile armatei, ca să poată folosi în tot ceasul — dar mai ales la vreme de războiu — trebuie să fie bine alcătuite și mersul lor bine regulat, ca nu tocmai la războiu, să se întâmple, să nu poată da oștirea, ceea ce-i trebuie.

Pentru ca tot Românul să-și poată da seamă de întocmirile gospodărești ale armatei noastre, voi zugrăvi într'o serie de articole pe cele mai de seamă :

Azi, voi spune câteva vorbe, despre *Pyrotehnia oștirea* noastre, pe care am văzut-o zilele trecute, căci n'o văzusem de mult. Se cuvine ca toți Românii să știe și să cunoască, toate dregătoriile armatei, căci țara face jertfe de laudă pentru oaste și n'ar strică de loc, dacă *aleșii țării*, ar căta să vadă, ce face cu banii cari i se dă.

Mai întâiu vorba *pyrotehnie*, este împrumutată dela Greci și însemnează : *meșteșugul de a umbla cu focul*, dar mai pe carte, însemnează : *chipul, cum trebuie să se pună materiile aprinzătoare, în stare de a fi cu folos întrebuințate la puști și la tunuri*.

Până mai anii trecuți, *pyrotehnia* noastră, nu prea era în stare să ne dea numărul de cartușe de trebuință și eram siliți, să le mai aducem și din străinătate. În anii din urmă — mulțumită banilor ce s'au dat oștirea — am izbutit să desăvârșim o fabrică-pyrotehnie, *cum nu sunt trei la fel în Europa* ; o fabrică, pe care toți străinii cari au văzut'o, au rămas uimiți și s'au închinat cu respect înaintea muncii românești ; o fabrică care a descrețit frunțile de grijă, căci ea poate da oștirea până la 240.000 cartușe de pușcă, în 10 ceasuri de lucru — ziua pe îndelete — de 500.000, lucrând ziua și noaptea, și aceasta numai cu jumătate din puterea și mașinile ei ; iar dacă ar lucra cu toată puterea și mașinile zi și noapte — ceea ce va fi de trebuință, numai la războiu — apoi, poate scoate 1.000.000 de cartușe ! Cine nu crede să se ducă să vadă ; nu sunt vorbe, ci fapte.

Dacă roadele unei munci așa de frumoase pentru oaste — *d'a nu-i păsă de cartușe în orice ceas* — sunt vrednice de laudă, apoi este altceva, care umple inima de nespusă bucurie, este *fapta mare* că, în fabrica aceasta *lucrează 800 de lucrători, toți Români!*

Dar ce meșteșug gingaș și primejdios: să umble lucrătorul toată ziua cu iarba de foc prin mașini, cu mâna, s'o aleagă, s'o culeagă, s'o drămuiască, s'o pună în cartușe, cari și ele dela alamă curată — tot prin mașini și mâna lucrătorului român — să ajungă la degetare frumoase și regulate să le așeze apoi încărcătura și apoi să le pună în niște tocușoare, zise încărcătoare, apoi în cutiute de carton, cari se fac tot pe loc, apoi în lăzi și tot așa, până la magazie. Asta *nu e muncă, ca orice muncă*, la asta trebuie lucrătorului minte ascuțită, băgare de seamă multă, căci o greșeală poate arunca în aer toată fabrica. Dar ce mașini gingașe, ce scule întortochiate, ce cuptoare de foc și de lumină electrică, să mână toate numai de Români!

Dacă lucrul este așa, ce să mai zicem noi acelora, cari strigă, că Românul nu-i bun decât la plug? Ce să mai spunem acelora, cari trâmbețază toată ziua prin graiu și condeiu, că Românul nu poate ajunge un meșteșugar bun? La vorbe de astea, oamenii cu mintea întreagă, dau din umeri și nu pot decât să zică, cu durere: «*Sărăcii de ei, iată ce însemnează să cunoști țara numai pe de asupra și din auzite!*»

Când cineva are prilejul să treacă pe șoseaua Cotroceni, când flueră mașina la eșirea din fabrică, o spuză de lume — bărbați, femei și fete — pâlcuri, pâlcuri, pleacă spre casă!

La două săptămâni, când se face plata, se varsă lucrătorilor, între 20 și 25.000 de franci, afară de lefile meșterilor și ale capilor de atelier, ingineri învățați, toți ca unul.

Se poate da un răspuns mai bun, acelor cari țipă, că totul la noi ne ține scump și că e mai bine, să cumpărăm dela străini? Nu e mai bine, ca banul românesc să roiască pe pământul românesc decât în buzunarele străinilor? Mai cată sau mai trebuie să cate cineva la lucru scump, când el e românesc?

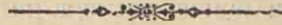
Luând atelierile pyrotehniei, unul câte unul, nu știi ce să mai spui, când în cel mai ascuns colțișor, este o curățenie femeiască. Fiecare atelier și sală de lucru, este un fel de spițerie bine chibzuită și curată ca în bisericile de marmură. Și nici că s'ar putea altfel, de vreme ce, murdăria cât de mică este stricătoare sutelor de mașini gingașe, cari țin pe stat milioane de franci. De aceea ele trebuiesc frumos păstrate și îngrijite, altfel să strică și apoi mergând rău, pe lângă pagubă, pot face mare rău, căci un cartuș rău făcut dă câștig vrăjmașului pe câmpul de luptă.

În capul pyrotehniei, avem un colonel; el este ajutat în

bunul mers al fabriciei, gospodăriei și în toate socotelile cu statul, de ofițerii de trebuință, din arma artileriei.

Aici este locul să spunem, că pentru învățătura ofițerilor oștirea, este bine, ca mai înainte d'a fi avansați, tinerii elevi să vadă cu deamănuntul, toate întocmirile gospodărești și toate fabricele armatei, ca nu, ajungând mai târziu la grade mari, să nu'și poată da socoteală, de ce rost au în armată fabricele și ofițerii cari le conduc, pentru care nu-i de ajuns să fii cu cap și luminat, ca toți ofițerii de la olaltă, dar se mai cere răspundere, mare răspundere, în fața țării.

Maior S. Leonte.

Academia Română fiind primită la Palat, în ziua de 13 curent, d-1 Președinte a rostit următoarea alcauțiune :

Sire!

În aceste zile de înălțătoare serbare, gândul tuturor Românilor e îndreptat către Majestatea Voastră, care ați împlinit 40 de ani de vrednică și fericită domnie.

Toți roagă Pronia să vă păstreze aceeaș binecuvântată ocrotire, spre binele și fericirea Patriei.

Academia Română unește glasul ei cu al țării, și prin noi, reprezentanții ei, vă aduce prea respectuoasele sale felicitări, împreună cu încredințarea nemărginitului nostru devotament.

Exprimând aceste urări, ne simțim fericiți că și Academia a împlinit de curând 40 de ani de activitate.

O perioadă de 4 decenii nu poate fi atât de însemnată în viața unui societăți, ca în aceea a unui om. Totuși aceasta reprezintă un moment de căpetenie, de oarece cade în epoca înfloririi naționale și s'a petrecut sub Înalta protecțiune a M. Voastre, care ați reînviat fala și ați ridicat vaza țării și a neamului românesc.

În special studiul limbii românești datorește mult îndemnului M. Voastre care știind că a pătrunde limba unui popor, înseamnă a-i pătrunde inima și firea, ați binevoit prea grațios a pune la cale lucrarea dicționarului nostru. Academia a urmărit mai ales adunarea monumentelor scrise, interne și externe, ale trecutului nostru, spre a lumina și așeză pe baze sigure Istoria națională. În această operă, afară de concursul cercetătorilor și erudiților, a avut parte de numeroase comunicări și de daruri bogate și neprețuite documente dela M. Voastră.

Astfel fără a fi înrăuit direct asupra vieții culturale române, Academia a dat un puternic avânt studiilor românești și a propovăduit iubirea de neam și de țară.

Îngăduiți-ne dar, Sire, a Vă exprimă în numele colegilor noștri, profundă recunoștință pentru puternicul sprijin ce ne-ați dat totdeauna, și pentru luminatele îndemnuri, cu care ne-ați cinstit până acum.

În aceste sentimente cuprindem cu bucurie și pe M. Sa Regina, membră noastră de onoare, care a ridicat simțirea românească.

Să trăiți Sire!

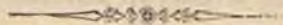
Să trăiască M. S. Regina, gingașa poetă!

Trăiască Altețele Lor Regale

Principii moștenitori cu

Augustii Lor Copii

Trăiască România!

Cum se prind elefanții în India.

n posesiunile engleze din India se fac vânători însemnate de elefanți. Greutățile sunt mari, dar și folosul e mare, căci toți elefanții se vând cu preț bun. Vânătorii aceștia caută mai întâiu să domesticească pe elefanții prinși; câteodată reușesc, altădată nu. Elefanții domesticiți sunt cumpărați de prinți indigeni ori de neguțători, ca să slujască la preumblare ori la transport de greutate. Ceilalți sunt căutați de proprietarii de menajerii și de directorii grădinilor zoologice din diferite orașe din lume.

Dar o să întrebați cum se face vânătoarea?

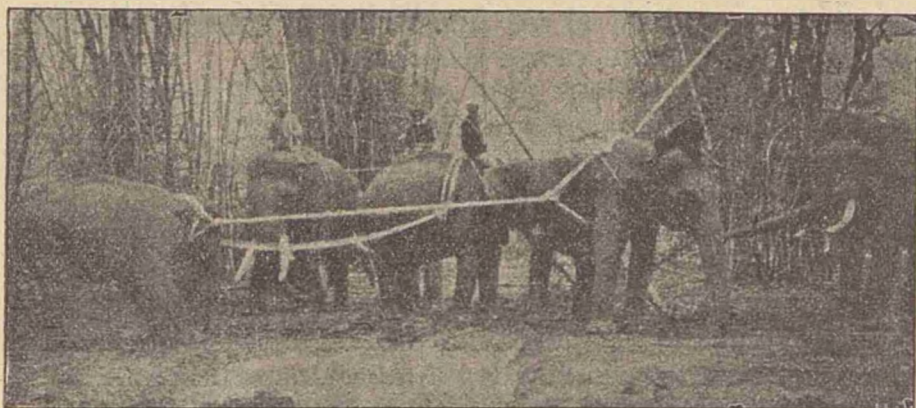
Un ziarist francez a avut prilejul să ia parte la o asemenea vânătoare, sau mai bine prindere, și povestește cele ce a văzut.

Ea cam seamănă cu ceea ce numim noi vânătoare cu «bătaie». Un număr mare de săteni intră în pădure, sună clopote, bat tinichele, țipă, cântă, și scot din culcușurile lor epuri, vulpi și alte dobitoace, cari trec printre șirurile de vânători așezați la pândă. Elefanții stau și ei în turme ascunși prin desișuri. Oamenii se duc acolo și făcând sgomot îi fac să plece. Idată ce es din ascunzătoare dau peste un soi de șoseă anume construită. Ea merge îngustându-se din ce în ce și este mărginită de o parte și de alta pe întinderi mari de câteva kilometri de trunchiuri tăiate, de movili, de șanțuri, etc. Elefanții urmează fără să vrea drumul acesta. La un loc drumul se strâmtează așa de mult în cât turma nu poate străbate decât unu câte unu. Cel care e în frunte. stă de obicei câtva timp la gânduri îndată ce ajunge acolo. Dacă aude sgomot, se întoarce și toată turma după el. În acest caz, vânătoarea a dat greș. Dacă i se pare liniște, trece și târăște turma. Coridorul cel strâmt conduce înlăuntrul unui țarc nemărginit construit foarte solid. Cum a trecut cel din urmă elefant, o poartă mare de fier cade și ele-

fanții sunt prinși. Zadarnic cearcă să se întoarcă, să strice gardurile. Mâna omului e mai puternică decât puterea lor.

Până aci e partea mai ușoară, căci oamenii nu se expun. De aci înainte încep primejdiile, căci trebuie să-i lege și să înceapă a-i deprinde cu robia.

Pentru aceasta, oamenii se servesc de elefanții de mai nainte domesticiți, cari — lucru important! — sunt cei mai buni aliați ai actualilor lor stăpâni. Urcăți pe elefanți, ei aruncă lațuri de otgoane cu cari leagă elefantul de gât ori de picior — de un trunchiu enorm tăiat și potrivit înadins.

Elefanți prinși și legați. (La dreapta se vede un elefant domestic).

La început, toți elefanții cearcă să se desfacă; cu vremea însă se potolesc și se deprind cu grijile ce le dă omul. Câte odată se găsesc și unii încăpățânați, cari nu renunță la luptă. Unul, legat de picior, a tras și s'a smucit atât, în cât și-a rupt piciorul.

R.

Societatea „Progresul silvic“ fiind primită la Palat, sâmbăta, 13 curent. Domnul Președinte a urât următoarele M. S. Regelui:

Să trăiți, Sire, tare ca ștejarul și verde ca bradul! așa urau bătrânii, și așa îmi permit prea respectuos a Vă dori din partea societății «Progresul silvic». Aceasta e mândră de Înalta ocrotire, ce ați binevoit a-i acorda dela înființare, în modesta sa activitate pentru păstrarea pădurilor, și a codrilor, simbolul voiniciei.

Lucrările agricole în luna iunie.

Daca în luna Maiu nu s'a isprăvit cu recolta și treeratul rapiței de toamnă, aceste lucrări se continuă în această lună. În această lună, încă chiar de pe la început se face recolta orzului de toamnă. Când orzul se face snopi și când se clăește, trebuie să se facă cu multă băgare de seamă, căci spicele se rup foarte ușor de paie. La arie când se face stog sau șiră, trebuie acoperit bine cu paie ca să nu se strice de ploaie. Treeratul orzului se face ca și al rapiței, după treerat se vântură și se păstrează în magazie până se vinde. Într'o cultură bine îngrijită orzul de toamnă poate să producă dela 50—70 hectolitri (saci) la hectar. Orzul alb de toamnă se caută atât de fabricanții de bere din străinătate, ca și cei dela noi din țară.

Între 14—24 ale acestei luni începe și seceratul grâului, care se face cu aceleași instrumente agricole cași orzul de toamnă. Grânele pentru vânzare se seceră în pângă, iar cele pentru sămânță se seceră când s'a copt bine. Grânele se cunosc când sunt în pângă astfel: strângem un bob de grâu între degetul cel mare și arătător și dacă din bob nu mai iese lapte se poate seceră; seceratul se face după ce roua s'a ridicat, iar după ce s'a legat în snopi se pun în picioare ca să-i bată soarele până seara când se fac clăi. Grânele coapte se seceră chiar cu roua pe ele, iar snopii se lasă culcați la pământ până seara când se clăesc. La arie snopii se fac stog sau șire, până se treeră; după treer grâul se vântură și se pune în magazie în strat subțire ca să nu se încingă și să capete mucegaiu. Se mai dă la lopată din când în când ca să nu fie atacat de gărgărițe.

Paiele de grâu se fac șire ca să fie bine păstrate până iarna, când se dau ca hrană vitelor amestecate cu tân și cu rădăcini de steclă și morcovi, și ca așternut vitelor. Producțiunea grâului la hectar poate să fie dela 6—40 hectolitri. Din făina de grâu se face o pâine gustoasă și hrănitoare, scrobeală și spirt, etc.

Secara și orzul de primăvară se seceră cași grâul, boabele acestor cereale după treerat se vântură și se păstrează în magazie până la vânzare. Secara și orzul pot să producă la hectar 8—35 hectolitri. Pâinea făcută din făină de se-

cară este mai puțin hrănitore decât cea de grâu, de aceea se caută mai mult la facerea turtelor și a spirtului. Orzul se întrebuințează la fabricarea berei și la hrana animalelor, de multe ori orzul se amestecă cu seară și astfel se întrebuințează la fabricarea berei. Paiele de seară se caută mai mult la facerea de scaune și rogojini.

Săpatul porumbului. Porumbul se sapă pentru a 2 a oară, acest lucru se numește moșoroit. La porumburile semănate în rânduri săpatul se face cu rarița, iar la cele semănate prin împrăștiere, săpatul se face cu sapa. Pueții cari dau dela rădăcină trebuie ruți, de asemenea porumbul trebuie rărit dacă este prea des, căci în acest caz rodește mai puțin. Dacă printre porumb s'a semănat și cânepă destinată pentru sămânță, după cum acest lucru se face în Moldova de către toți agricultorii; cânepa se rărește lăsând fi-rele de cânepă depărtate de 5—10 m. La săpat se taie mai mult cânepa de vară care este de culoare verde mai deschisă, și se lasă mai mult cea de toamnă, care este de o culoare verde mai închisă.

Camelina se recoltează când trunchiurile au început a se îngălbeni și semințele în teci au o culoare galbenă roșietică, recolta se face ca și la rapiță, poate să producă la hectar 15—20 hectolitri. Uleiul ce se scoate din semințele de camelină are aceeași întrebuințare ca și cel de rapiță.

Cositul livezilor naturale. Dacă timpul a fost ceva mai ploios, toate gramineele (ierburile) dintr'o livede naturală a crescut destul de bine și cea mai mare parte din ele se găsesc în floare. Iarba cosită în astfel de stare, dă fân bun ca calitate și cantitate. Ca să cunoaștem mai bine dacă cea mai mare parte din ierburi sunt înflorite, dimineața până ce nu s'a ridicat roua, ne plimbăm prin livede și dacă picioarele se încarcă de mult praf, care este polenul florilor, este semn bun de a cosi iarba. Cositul livezilor naturale se face cași la cele artificiale, și aceleași reguli la facerea fânului și la facerea căpițelor, le avem în vedere. Un hectar de livede naturală poate să dea dela 2—6 mii kilogr. fân uscat. Livezile naturale prin luna August se mai cosesc pentru a 2-a oară, acest fân poartă numele de otavă. Mușuroaele de furnici de prin livezi se pot stârpi astfel: Se amestecă un litru gaz petrolu, cu un kilogr. săpun negru, disolvat în 100 litri apă, acest amestec se toarnă în furnicar și astfel furnicările se prăpădesc.

Cositul mazărichei. Măzărighia semănată ca plantă de nutreț se cunoaște când este în floare, cositul, uscatul, strânsul și păstratul fânului de mazăriche se face ca și la fânul natural. Măzărighia care se lasă pentru sămânță se cosește după ce tecile s'au copt. Măzărighia poate să producă la hectar până la 7.000 kilogr. fân uscat și sămânță 18—25 hectolitri.

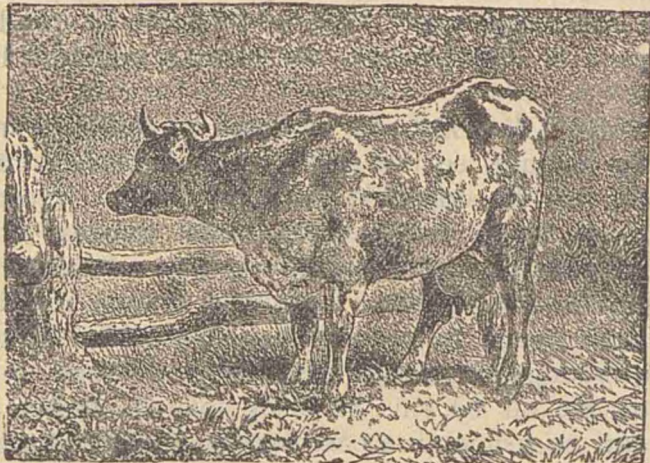
In grădina de pomi. Se urmează cu altoitul pomilor cu ochiu sau mugure, se taie lăstarii cari au dat din rădăcină și tulpină, sau din crăcuțele tinere cari n'au o creștere regulată. Dacă timpul este secetos, pomii trebuesc udați. Se culeg corcodușele, vișinele și alte poame vărătice.

In grădina de legume. Legumele se udă regulat și se curăță de burueni. În această lună se seamănă ridichea de toamnă, și după ce a răsărit se rărește, lăsând o depărtare între ele de 40 cm. Se culeg foile de tarhon și leuștean, cari se usucă și se păstrează în anume săculețe pentru a fi întrebuințate în timpul iernei. Foile de tarhon se pot păstră și în oțet sau în saramură. Se culege fasolea și mazărea păstae, care se întrebuințează în bucătărie, să se păstreze pentru iarnă ca conserve, opărite și uscate sau în saramură. Se culeg căpșunele care se întrebuințează ca poamă gastrică și să servește la masă, sau se face dulceață și siropuri.

In potgorii. Se stropesc vițele cu salamură ca și în luna Maiu. O altă lucrare care se poate face încă de pe la 15 ale acestei luni, este plivitul viei. La plivit se rup toți lăstarii de prisos dați din rădăcină sau din coarde, cei rămași se leagă cu teiu netopit, ca strugurii să fie supuși cât se poate în bătaia soarelui. Plivitul e bun să se facă pe un timp noros, după plivit viea se stropește cu salamură și după aceia se sapă. Stropitul se face după ce s'a ridicat roua de pe foi și pe un timp călduros.

Vitele de muncă. În această lună căldurile fiind mari, lucrările câmpului trebuie să înceapă mai de dimineață, și când dă căldura se lasă vitele să se odihnească. Vitele de muncă în timpul verei pot lucra 10 ore pe zi. Boul și bivoul se întrebuințează ca animale de muncă dela 3—10 ani, după aceia se îngrașe pentru măcelărie. Vacile se dau la taur ca să poată fătă în luna Martie și în Aprilie; vacile se dau la taur dela vârsta de 2¹/₂ ani, iar taurul se în-

trebuiețază dela 3—6 ani. Vacile poartă sarcina până la 9 luni, în acest timp vacile trebuiesc ferite de loviri, de răceală, de căldură și prea multă umezeală, trebuie bine hrânite.

O vacă bună de lapte trebuie să fie blândă, să aibă capul mic, coarne mici ascuțite și lucioase, piept larg, șira spinării dreaptă, șale largi, ugerul mare, moale și eșit afară spre pânțece, țâțele mari și moi, vâna de sub pânțece ca și cele de pe uger să fie groase, ochii eșiți puțin afară și cu o căutătură blândă. Oile, dacă nu s'au tuns în Maiu, se tund în această lună

Râmătorilor cari pasc pe ogoare, trebuie să li se dea apă bună, curată și îndestulă de băut, ca să nu se îmbolnăvească de brâncă.

Albinele. Roitul urmează în această lună, mai cu seamă când iarna a fost lungă și primăvara mai secetoasă.

V. S. Moga.

— Sufletul este un foc ce trebuie alimentat și care se stinge, dacă nu se mărește.

— Putem să ne ferim de relele ce ni-le trimete cerul, dar nu ne putem scăpa de relele ce ni le facem înșine.

— Cine nu lucrează, nu trebuie să mănânce.

Cronica Săptămânii.

Serbările pentru 40 ani de domnie a M. S. Regelui.

În timpul serbărilor jubilară, M. S. Regele și Regina au primit în sala Tronului întregul corp diplomatic, venit spre a Le aduce felicitări. d-l Marchiz de Beccaria a rostit o cuvântare în numele colegilor săi, la care a răspuns M. S. Regele. Fiecare din miniștrii străini l-a înfățișat apoi câte-o scrisoare de felicitare din partea Suveranilor lor.

Au mai fost primiți la Palatul Regal rând pe rând; Membrii Sf. Sinod, în frunte cu I. P. S. Mitropolitul Primat, președinții Corpurilor Legiuitoare cu deputații și senatorii, domnii miniștrii, membrii Academiei Române, membrii consiliului comunal ai Capitalei, primarii com. urbane și rurale din țară, funcționarii superiori, profesorii, societățile culturale și corporațiile din Capitală.

Cel mai sărbătorește moment a fost atunci când M. Sa a primit Adunările Legiuitoare, în fața cărora a rostit cuvântarea ce am publicat în No. trecut, în care Suveranul îmbrățișează cu priviri vulturoști trecutul, prezentul și viitorul.

Academia Română și Jubileul.

Academia Română a ținut Vineri 12 Maiu o ședință solemnă spre a sărbători cei 40 de ani de Domnie ai M. S. Regelui.

A asistat foarte multă lume.

D. I. Kalinderu, președintele Academiei, a ținut cuvântarea pe care am publicat-o în numărul trecut.

Cuvântarea d-lui Kalinderu a fost ascultată în picioare de întreaga asistență.

D. A. Xenopol a ținut în urmă o conferință despre domnia M. S. Regelui Carol, și despre progresele în toate privințele realizate de poporul român în cei 40 ani de domnie.

Premii pentru cultura nutrețurilor.

Ministerul agriculturii a hotărît să se țină un concurs între școalele elementare de agricultură, școalele practice de agricultură, învățătorii rurali, cultivatorii mici, cu privire la cultura porumbului și a măturilor de nutreț și prepararea lor în șanțuri pentru păstrat și murat. În vederea acestui concurs, ministerul a stabilit :

1. 10 premii în bani de câte 50 lei, acelorora cari vor fi cultivat pe seama lor sau vor fi îndemnat pe alții să cultive cel puțin un hectar porumb de nutreț și a cărui recoltă verde preparată și murată în gropi ar fi reușit mai bine.

2. 100 premii de 20 lei acelorora cari vor fi cultivat $\frac{1}{4}$ de hectar.

Concurenții sunt datori să anunțe ministerul că voesc să ia parte la acest concurs până la 1 Iunie a. c., arătând numele, pronumele, profesiunea, comuna, județul și întinderea ce vor pune în cultură.

Darea premiilor se va face la sfârșitul lunii Octomvrie 1906, după o examinare a lucrării făcute.

Concurenții vor mai fi îndatorați să înainteze ministerului un memoriu, în care să arăte ca amănunte :

1. Intinderea cultivată, natura pământului, gunoitul și în ce cantitate, modul de cultură ; epoca cositului, cantitatea (greutatea) de furagiu cosit, recoltat pe hectar (aproximativ) ; 3. modul cum a procedat la recoltă și așezatul în gropi ; 4. diferite observațiuni cu privire la izbânda cultivei și a păstrării, precum și orice alte amănunte sau perfecționări aduse procedeului și care ar fi în folosul cestiunei.

O conferință la Viena pentru Românii Macedoneni.

Profesorul Papahagi, Român macedonean, a ținut la Viena o conferință, răspunzând la învinuirile și neadevărurile spuse de publicistul grec Nicolaides în afacerea certe greco-române.

Oratorul român a arătat originea Aromânilor, a vorbit de coloniile romane și a descris barbariile grecești.

La urmă a spus că împăcarea e posibilă numai dacă se va garanta îndeplinirea cererilor naționale românești.

Regele și Regina Spaniei în primejdie mare.

Regele și Regina Spaniei erau să fie uciși cu prilejul căsătoriei lor de către o bombă aruncată de un Spaniol, dela fereastră unei case pe unde trecea cortegiul regal.

Trăsura regală a fost prefăcută în bucăți ; Regele și Regina au scăpat ca prin minune ; mai mulți privitori și soldați au fost uciși sau greu răniți.

Asasinul eră profesor la o școală din Barcelona. El a fost prins într'un sat apropiat de Capitala țării. Ca să scape a ucis pe guardul câmpenesesc care îl arestase și văzând că nu mai poate scăpa, fiind urmărit de mai mulți țărani, s'a ucis și el.

Suveranii străini au felicitat pe Regele Spaniei că a scăpat de mișelesul atentat ce fusese îndreptat împotriva Sa.

Știri Sanitare.

În multe comune din județul Dolj bântue cu furie tifosul. Medicul primar al județului a luat măsurile pentru încetarea boalei.

BIBLIOGRAFII

Cunoscutul publicist și colaborator al revistei noastre, d-l M. Sadoveanu, a dat la lumină următoarele însemnate lucrări, pe care le recomandăm cu căldură cititorilor noștri :

Amintirile căprarului Gheorghită, un volum de 280 pagini care nu costă decât numai 2 lei.

Povestiri din războiu, un volum de 250 pagini cu frumoase ilustrațiuni, prețul 2 lei.

Floare ofilită roman original, de peste 300 pagini, prețul 2 lei.

Povestiri, volum de peste 270 pagine, prețul 1 leu 50 b

Toate aceste cărți se găsesc de vânzare la librării în București ca și în orașele principale din țară.

Lista oficială de tragere a loteriei Soc. «Peleşul și Vârful cu Dor»

A 2-a tragere efectuată la 29 Aprilie 1906.

No. 9725 a câștigat 10.000 lei.

No. 11635 a câștigat 1.000 lei.

No. 58676 a câștigat 1.000 lei.

No. 50161 a câștigat 500 lei.

No. 59930 a câștigat 500 lei.

Următoarele numere au câștigat câte 100 franci fie-care:

986	12272	14299	29595	39999	49393	68632	77018	87010	131854
1965	12770	15622	38458	42541	62065	75346	82957	113468	132849
8395	14191	17791	39017	47352	65441	75588	85021	119430	138953

Următoarele numere au câștigat câte 50 lei fie-care:

401	10267	33025	40594	52502	69037	79602	95940	102690	122622
959	14796	33158	43274	52545	72480	80221	95984	105052	124287
3732	16584	33948	44319	53860	72745	85414	96084	105678	126504
4631	17308	35824	46393	53916	72860	89610	96585	105963	127224
6956	22101	38183	47906	59646	74424	92413	97040	109799	127400
7076	25649	38956	48661	60225	74434	92595	97113	113261	128138
7436	29074	39749	48737	61260	75221	93020	98125	113293	129225
7685	29184	39822	49347	65996	75979	93394	99050	117096	131049
8083	29274	39976	49377	67296	76144	94032	99322	119311	133627
8312	30627	40593	49716	68719	77339	94843	99851	120972	136690

Următoarele numere au câștigat câte 25 lei fie-care:

1514	19929	29449	44559	60924	73743	92962	97772	112258	127721
2587	21135	29995	45039	60938	74326	93011	98133	113023	127918
3911	21265	31188	45159	62345	74377	93177	98643	113437	128065
4148	21243	32092	45591	63523	74713	93208	98720	113494	129374
6029	21663	32730	46932	63964	75923	93358	99403	113779	129635
6892	21851	32997	48845	66277	77439	93779	99839	114557	133735
6913	23748	33009	49005	66675	78966	94713	102352	116121	133747
7483	24294	35422	49612	68153	79412	94981	106868	117756	134690
9181	24953	37627	50064	68302	79443	94991	107673	118362	135837
10012	25230	39327	50406	68798	81584	95194	107749	119583	135952
11355	26873	40942	52227	69086	83601	95771	107999	119847	137643
12900	27426	41822	53375	69142	85228	96319	108546	119885	137935
13227	27570	42072	54057	69365	85559	96430	109041	122930	138031
15940	27712	43238	56540	71306	86592	97331	110554	123387	138114
16253	28054	44012	59281	71409	88893	97370	111534	124469	139144
16322	28979	44381	59802	73072	90838	97606	112226	125813	139363

Posesorii biletelor câștigătoare se vor prezenta la primăria Capitalei.

— Lenea este cea mai mare risipă din lume.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresă d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier* Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri însoriși și cotizațiuni plătite (urmare).

I. P. Voiculescu, (Dom. Coroanei com. Domnița), 1 leu; Pr. Cristea Popescu (Dom. Coroanei com. Domnița), 1 leu; N. Nicolaescu, institutor (str. Vaselor, București), 2 lei; V. Longhin, institutor (str. Vaselor), 2 lei; Elena Petrescu, instit. (str. Vaselor, București), 2 lei; Iorgu Dorojan (str. Christigii 14, București), 2 lei; Andrei Cerne (Șos. M. Bravul 30, București), 2 lei; Dr. E. Manolescu (Calea Moșilor 370, București), 2 lei; T. P. Mihăilescu (Șoseaua Mihaiu Bravul 10, București), 2 lei; N. R. Stanciu (Câmpu Moșilor 3, București), 2 lei; Ionița Achim, (str. Christigii 38, București), 2 lei; Căpitan N. Săulescu (str. Câmpu Moșilor 20, București), 2 lei; Vasile Năstase (Șoseaua Colentina 76, București), 2 lei; I. N. Răpeanu (str. Fundătura Vaselor, București), 2 lei; Economul Pandele Popescu (str. Bucium 21, București), 2 lei; N. Petrescu (Șoseaua Colentina 24, București), 2 lei; Anghel Negulescu (Șoseaua M. Bravul 48, București), 2 lei; Dinu V. Oțoșeanu (Șoseaua Colentina 11, București), 2 lei; Ilie Vasilescu (Sos. Ștefan cel Mare 230, București), 2 lei; Apostol Dorojan (Sos. Mih. Bravu 24, București), 2 lei; N. Bolintineanu (Sos. Mih. Bravul 14, București), 2 lei; Vasile Stănculescu (str. Doamna Ghica 31, București), 2 lei; Ioan Popescu (str. Făinari 37, București), 2 lei; Ștef. M. Buescu (str. Gândului 26, București), 2 lei; Const. Teodorescu, institutor, (orașul Roman), 2 lei; Ștefan Popescu, instit. (com. Ceacu, Ialomița), 2 lei; Elena St. Popescu, instit. (com. Ceacu, Ialomița), 1 leu; C. Chiriacescu, învăț (com. Crunți, Ialomița), 1 leu; I. Teodorescu, învățător (Cocargeaua-Ialomița), 1 leu; I. Costantinescu (Dudești-Ialomița), 1 leu; Tache Popescu, plugar (Ceacu-Ialomița) 1 leu; N. Roman (orașul Bacău), 4 lei; I. Grigoriu, institutor (Brăila), 2 lei; Aneta M. Savel, in

stitutoare (orașul Bacău), 1 leu; N. Bibiri, institutor (orașul Bacău), 2 lei; Alexandru L. Suceveanu, (str. Pr. Ferdinand, orașul Tulcea), 2 lei; Titu Mănescu (Spitalul Babadag, Tulcea), 2 lei; Staicu Nicolaf (Babadag-Tulcea), 2 lei; Iovi Maraf (Babadag-Tulcea), 2 lei; Panait Maraf (Babadag-Tulcea), 2 lei; D. Lecca (Chilia Veche), 2 lei; D. Pașcanu (Isaccea-Tulcea), 2 lei; M. Udrescu (Mozăceni-Argeș), 1 leu; Pr. I. Dimitrescu (Corbeni-Argeș), 1 leu; Șerban D. Popescu (Urși-Argeș), 1 leu; D. Vișnescu (Telești-Argeș), 1 leu; Pr. D. Tomisan (Ionești-Argeș), 1 leu; 1 Anghelescu (Cuca-Argeș), 1 leu; Ștefan Georgescu (Lunca-Corbului-Argeș), 1 leu; M. Miulescu (Bădiceni-Argeș), 1 leu; M. Ionescu (Stoiceni Pleșoiu-Argeș), 1 leu; I. Duțeanu (Albești-Dobroțu-Argeș), 1 leu; A. I. Antonescu (Găujani-Argeș), 1 leu; Ioan Bulbeș (Perișani-Argeș), 1 leu; Gh. M. Pungociu (Băiculești-Mănuș-Argeș), 1 leu; Minculescu (Bosla-vești-Robaia-Argeș), 1 leu; Al. G. Grăpeanu (București), 2 lei; Octavia A. Bașturescu (București), 2 lei; M. G. Selig (București), 2 lei; Dodani P. Atanase (București), 2 lei; Petrovici A. Victor (București), 2 lei; G. Simionescu, institutor (București), 2 lei; Eliza T. Constantinescu (București), 2 lei; Anastasia Ș. Gherasim (București), 2 lei; Căpitan N. Dimitriu (București), 2 lei; Maria Ionescu (București), 2 lei; Petrache Hărăc (București), 2 lei; Vasile Paraschivescu (București), 2 lei; N. Popp (București), 2 lei; A. Demetrian (București), 2 lei; Paraschivescu Valeriu (București), 2 lei; Ștefan I. Cusută (București), 2 lei; Dan Periteanu (București), 2 lei; Z. Săndulescu (Similiancă-Buzău), 1 leu; N. Ionescu (Pleo-peasa-Buzău), 1 leu; P. M. Marcoșanu (Maxenul-Buzeu), 1 leu; Ioan V. Mihail (Băiești-Buzău), 1 leu; N. D. Poteraș (Pogoane-Buzău), 1 leu; D-ra Elena Constantinescu (orașul Buzău-jud. Buzău), 1 leu; Dobrescu (Gura-Săratei), 1 leu; D. Sârbescu (Lopătari-Buzău), 1 leu; V. Oncescu (Beci-Buzău), 1 leu; C. Ivașcu (Gura Nișcovului-Buzău), 1 leu; I. Tomașoiu (Gura Sărații-Buzău), 1 leu; Ioan Simionescu (Glodeni Cărligu-Buzău), 1 leu; Alexandru Raiciu (com. Buzău-jud. Buzău), 1 leu; Dimitrie Popescu (Pietroasa de jos-Buzău), 1 leu; D. Constantinescu (Băscenii de jos-Buzău), 1 leu; R. H. Bocioacă (Padina-Buzău), 1 leu; V. Moisescu Vilea (Breaza Buzău), 1 leu; V. Pitiș (Simileasca-Buzău), 1 leu; I. V. Sotirescu (Simileasca-Buzău), 1 leu; Pr. C. Negulescu (Simileasca-Buzău), 1 leu; Pr. Gh. Popescu (Stănești-Gorj), 1 leu; Pr. Florea Morgeanu (Bi-bești-Gorj), 1 leu; Pr. Ilie Boșoga (Turburea-Gorj), 1 leu; Pr. Anghel Toscan (Balonești-Gorj), 1 leu; Pr. Ioan Mălăescu (T-Jiu-Gorj), 2 lei; Pr. Crăciun S. (Românești-Gorj), 1 leu; Ioan Stănescu (com. Voetești-Gorj), 1 leu; Ioan Albescu (com. Bebești-Gorj), 1 leu; Pr. St. Nicolaescu, protoereu (T-Jiu-Gorj), 2 lei; Ioan Cojan (com. Borca-Suceava), 1 leu; V. Tanasiu (com. Borca-Suceava), 2 lei; Ionel Diaconescu (com. Borca-Suceava), 2 lei; Const. Dimitriu (Sabașa-Suceava), 1 leu; Iancu Lascar (Sabașa-Suceava), 1 leu; Ghiță Palimac (Sabașa-Suceava), 1 leu; I. Bistriceanu (Mădeni-Suceava), 1 leu; Petrea Sailă, primar (Mădeni-Suceava), 2 lei; Ioan Sailă, comerciant (Mădeni-Suceava), 1 leu; D. V. Secară, brigadier-silvic (Borca-Suceava), 1 leu; Ghiță Căileanu, comerciant (Mădeni-Suceava), 1 leu; Ioan Popescu (Mădeni-Suceava), 1 leu; N. Lovinescu (Borca-Suceava), 2 lei; Al. Florescu (Sabașa-Suceava), 1 leu; Schil Lūben (Sabașa-Suceava), 1 leu; Iusef Smid (Sabașa-Suceava), 1 leu; Gh. Niță (Sabașa-Suceava), 2 lei; F. Braniște (Sabașa-Suceava), 1 leu; Alex. Lupului (Sabașa-Suceava), 1 leu; V. N. Tincă (Sabașa-Suceava), 1 leu; Petrea Niță (Sabașa-Suceava), 2 lei; Ioan Pavel (Sabașa-Suceava), 1 leu; Arsenie Cărjă (Mădeni-Suceava), 1 leu; Gavril Plăcintă (Sabașa-Suceava), 1 leu; N. Ghiurcă (Măsteni-Suceava), 1 leu; Toma Siminiu (Măsteni-Suceava), 1 leu; V. Gav. a Aniței (Sabașa-Suceava), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 850; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 2.678 lei și 10 bani,

(Va urma în numărul viitor).

NICOLAE LUPAN

24, Calea Victoriei, București.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

mol și tari, culori și negre

primesc zilnic

Noutăți diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dame, Eărbați și Copii

Fabricațiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-12.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala București.

Comitetul central: la Londra

Lachlan Macintosh Rate,	”
G. I. Goschen	”
Viconte de Duncannon . . .	”
E. W. H. Barry	”
Robert Hamilton Lang . . .	”
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad. Vernes	”

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955 688.76
Idem format din capi-
tal și alte rezerve . 1.075.842.60

Total în aur Lei 7 052.531.36
Daune plătite Lei 93.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.